

Sygn. akt II CZ 74/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi M. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnej ugody
zawartej w dniu 19 listopada 2009 r. przed Sądem Rejonowym w Z.

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko M.R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 lipca 2012 r.,

zażalenia pozwanej (skarżącej)

na postanowienie Sądu Rejonowego

z dnia 8 grudnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w Z. postanowieniem z dnia 8 grudnia 2011 r. odrzucił zażalenie M. R. z dnia 23 sierpnia 2011 r. na postanowienie tegoż Sądu z dnia 5 sierpnia 2011 r. w przedmiocie odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 20 czerwca 2011 r. w przedmiocie odrzucenia skargi o stwierdzenie niegodności z prawem prawomocnego orzeczenia - wobec niezuzpełnienia w wyznaczonym terminie braków zażalenia poprzez dołączenie jego odpisu.

Bezsporne jest że M. R. w piśmie procesowym z dnia 29 stycznia 2011 r. sporządzonym osobiście zgłosiła żądanie „uchylenia i stwierdzenia niezgodności orzeczenia - ugody sądowej” zawartej w dniu 19 listopada 2009 r. przed Sądem Rejonowym. Pismo powyższe Sąd zakwalifikował jako skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i postanowieniem z dnia 20 czerwca 2011 r. odrzucił ją w braku zdolności postulacyjnej pozwanej. W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżąca zarzuciła, że „nie zgadza się z zawartą ugodą” i wnosi o „uznanie skargi i swoich w pełni uzasadnionych roszczeń”. W związku z odrzuceniem zażalenia z powodu niezuzpełnienia braków formalnych skarżąca zarzuciła, że w terminie złożyła zażalenie z odpisami w wymaganej ilości ale nie jest w stanie określić co się z nimi stało i złożyła wymagany odpis dla strony przeciwnej.

Sąd Najwyższy zważył:

Postępowanie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest postępowaniem szczególnym, toczącym się przed Sądem Najwyższym, nie mieszczącym się w toku postępowania instancyjnego, co wynika ze szczególnego charakteru tej skargi. Przewidziany w art. 87¹ § 1 k.p.c. przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, w tym podejmowanego przed sądem niższej instancji, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku i toczącego się w jego ramach postępowania zażaleniowego. W postępowaniu powyższym obowiązują jednakże ogólne zasady dotyczące wnoszenia pism procesowych i uzupełniania ich braków formalnych. Nie ulega wątpliwości, że braki formalne zażalenia, mimo wezwania nie zostały usunięte

w określonym terminie. Ich uzupełnienie na etapie postępowania odwoławczego należy uznać za spóźnione, co skutkuje oddaleniem zażalenia jako pozbawionego uzasadnionych podstaw na mocy art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 424¹² k.p.c.

Niemniej zauważyć trzeba, że zasadnicze wątpliwości, z uwagi na treść wniosku i jego uzasadnienie, budzi kwalifikacja punktu 1) pisma M. R. z dnia 29 stycznia 2011 r., wyłączonego z akt sprawy I C ....., jako skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i nadanie jej biegu właściwego dla wskazanego nadzwyczajnego środka procesowego. Pismo powyższe, złożone w sprawie sygn. akt I C .... o odszkodowanie i zapłatę, zostało zatytułowane jako „Wniosek dowodowy w sprawie ze stwierdzeniem niezgodności orzeczenia - ugody sądowej z dnia 19 listopada 2009 r.”, w punkcie pierwszym zawierał wniosek o „uchylenie i stwierdzenie niezgodności orzeczenia - ugody sądowej”. W następstwie ugody, zawartej w sprawie sygn. akt I C .... Sąd Rejonowy w Z. postanowieniem z dnia 19 listopada 2009 r. uchylił nakaz zapłaty z dnia 29 lipca 2009 r., wydany w postępowaniu nakazowym i umorzył postępowanie. Wskazane postanowienie nie zostało zaskarżone w toku instancji i jest prawomocne. Pozwana M. R. działała w powyższej sprawie samodzielnie co, i w braku podjęcia przez Sąd czynności zmierzających do udzielenia pouczeń co do podejmowanych przez nią czynności procesowych, mogło leć u podstaw nieadekwatnego posługiwania się zwrotami języka prawnego w złożonym piśmie procesowym. W szczególności budzi wątpliwości, czy rzeczywistym zamiarem skarżącej nie było wniesienie zażalenia na wskazane postanowienie bądź uzasadnienie podstawy faktycznej i prawnej powództwa wytoczonego przez nią w sprawie sygn. akt I C ....., skoro jednocześnie powoływała się na częściowe wykonanie ugody i istnienie wzajemnych roszczeń dotyczących nieruchomości. W załączonych aktach znajduje się ponadto pismo M. R. z dnia 9 października 2010 r. oznaczone jako „Oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli” zawartego we wskazanej ugodzie z powołaniem na wadę oświadczenia woli w postaci błędu. Okoliczności powyższe nie powinny ująć uwadze Sądu i wymagają wyjaśnienia po zwrocie akt.